

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XIV. Conscientia attestatio in omni iudicio requirenda est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

CAPVT XIV.

*Conscientiæ attestatio in omni
iudicio requirenda est.*

DEMVM ad spiritualementis perfectionem, puritatem, & tranquillitatem in Deo consequendam, non mediocriter ad hoc proficere videtur, vt in omni quod de nobis dicitur, sentitur, & agitur, semper tacitè ad interiora mentis arcana recurramus; & inibi ab omnibus alijs abstracti, & intra nos totaliter recollecti, statuamus nos in cognitionem veritatis ante nos, & vtique inueniemus atque videbimus penitus nihil proficere nobis, sed plurimum obesse, si laudati vel honorati ab extra fuerimus, & ab intra in veritatis cognitione de nobis culpabiles & rei existimus. Et sicut tunc nihil prodest, si quempiam ab extra homines laudant, & conscientia ab intra accusat: ita è regione nihil obest, si ab extra quis contemptus, vituperatus, & persecutus fuerit, ab intra tantum innocens, irreprehensibilis, & innoxius existat: imò
quàm

quàm plurimum super hæc cum patientia, & silentio, & quiete, non immeritò in Domino gratulari habet: siquidem nulla nocebit aduersitas, vbi non dominatur iniquitas. Et sicut nullum malum impunitum, ita nullum bonum irremuneratum. Neque cum hypocritis velimus mercedem & præmium expectare, vel recipere ab hominibus: sed solùm à Domino Deo, non in præfenti, sed in futuro; non transitorio in tempore, sed in æternitate. Liquet ergo, quòd nec maius aliquid, nec melius, quàm semper in omni tribulatione & euentu ire ad interiora mentis secreta, & ibi inuocare ipsum Dominum Iesum Christum, adiutorem in tentationibus & tribulationibus; ac inibi humiliari in confessione peccati, & laudare ipsum Deum & Patrem, corripientem & consolantem: insuper & omnia & singula, in se vel in alijs, prospera siue aduersa, æquanimiter accipere, expeditè & securè, de manu suæ infallibilis prouidentiae aut dispositionis ordinatæ. Ex quibus sequitur etiam peccatorum remissio, amaritudinis expressio, collatio dulcedinis & securitatis, infusio gratiæ & mi-

& misericordiæ, attractio & corroboratio familiaritatis, atque abundans in ipso consolatio, firmaque adhæsiō & unio. Sed nec velimus imitari eos, qui per hypocrisim, & more Pharisæico, se ipsos cariùs & aliter videri, haberi & apparere ab extra coram hominibus satagunt, quàm ab intra in veritate de se didicerunt: quod quidem extremæ dementiæ est, sic videlicet quærere, appetere aut expetere laudem humanam vel gloriam à se vel ab alijs, cùm nihilominùs interiùs repletus sit illecebris & peccatis grauiſſimis. Et certè qui post huiusmodi vanissima currit, fugient ab eo prædicta bona, & dedecus incurret. Semper ergo præ oculis tuis habeas mala tua, & inidoneitatem tuam, & cognosce te, vt humilieris; & tamquam peripsa indignissimum, vilissimum, abiectissimumque ab omnibus haberi non refugias, propter grauiſſima peccata & maxima mala tua. Quæ de re reputa te inter alios, vt scoriam inter aurum, zizaniam inter triticum, paleam inter grana, lupum inter oues, satan inter filios Dei. Sed nec velis reuereri ab alijs, alijsque præferri: imò
 C potius

Pfal 9.

Isaia 3.

Luc. 6.

potiùs toto corde & spiritu fuge virus huius pestilentia, venenum laudis, reputationem iactantia & ostentationis; ne videlicet, iuxta Prophetam, laudetur peccator in desideriis anime suae. Et Isaia tertio: *Qui beatum te dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum dissipant.* Et Dominus Lucae sexto: *Vae cum benedixerint vobis homines.*

CAPVT XV.

Contemptus sui, qualiter causetur in homine, & quàm utilis sit.

PROINDE quantò quis vilitatis suae cognitor est, tantò plus & limpidiùs diuinæ maiestatis est inspector: & quantò aliquis propter Deum, veritatem & iustitiam, sibi ipsi in oculis suis est vilior, tantò in oculis Dei est pretiosior. Quapropter studeamus toto desiderij conatu nos vilissimos reputare, & credere indignos omni beneficio; nobis displicere, soli Deo placere, ab alijs indignissimi & vilissimi reputari: insuper super tribulationibus, afflictionibus, & iniurijs non moueri, nec super huiusmodi